

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/83/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714010388
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7714010388.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanej X. R. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/108/2014 zo dňa 7. 7. 2015 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 9. novembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej X. R..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/108/2014 zo dňa 7. 7. 2015 bola obžalovaná X. R. uznaná vinnou z prečinu krádeže, ktorého sa mala dopustiť tak, že

v období od 27.8.2011 do 7.3.2014, v rodinnom dome, v mieste svojho trvalého bydliska, v obci Šamudovce 77, neoprávnené odoberala elektrickú energiu tým spôsobom, že bez platnej zmluvy o dodávke elektriny odoberala elektrickú energiu cez ponechaný elektromer, za ktorú neuhrádzala žiadne zálohové ani iné platby, čím dochádzalo k odberu elektrickej energie neoprávnené, kde podľa odborného vyjadrenia Ing. B. B., znalca z odboru elektrotechnika pod č. 34/2014 bola takýmto konaním poškodenej spoločnosti Východoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Košice, Mlynská 31, IČO: 36599361, spôsobená škoda vo výške najmenej 8.654,47 €.

Súd jej za to podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody jej podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanej povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti Východoslovenská distribučná, a.s., IČO: 36599361, so sídlom Mlynská 31, 042 91 Košice, vo výške 8.654,47 € a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú spoločnosť Východoslovenskú distribučnú, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že neboli spoľahlivo preukázané všetky okolnosti žalovaných skutkov, najmä nie jej úmyselné zavinenie. Vyjadrila názor, že jej výpoveď z prípravného konania nemôže tvoriť základ pre rozhodnutie o jej vine, pretože nie je objektívna a relevantná. V tejto súvislosti poukázala na to, že od začiatku nesúhlasila s výškou škody, preto sa k spáchaniu skutku ani nemohla priznať. Nesúhlasila s úvahou súdu, že poverený príslušník PZ, ktorý spisoval jej výpoveď, nemohol disponovať podrobnými informáciami ohľadne množstva spotrebovanej energie a stavu elektromera a dodala, že týmito údajmi disponovať musel už pred jej výpoveďou, nakoľko boli podkladom pre začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia. Nestotožnila sa ani s hodnotením výpovede jej manžela ako účelovej a uviedla, že manžel

vypovedal pod prísahou a po zákonom poučení. Pokiaľ okresný súd vyhodnotil túto výpoveď ako účelovú len pre ich vzájomný blízky vzťah, rovnako mohol vyhodnotiť aj výpovede svedkov Z., S., O. a Q. kvôli ich vzťahu s poškodenou. Zdôraznila, že svedok O. si vo svojej výpovedi vzhľadom na odstup času nespomenul na konkrétne odpojenie jej odberného miesta, spomenul si na to až potom, ako mu bol k nahliadnutiu predložený pracovný príkaz. Ostatní svedkovia o odpojení nemohli hodnoverne vypovedať, nakoľko to nebolo ich pracovnou náplňou. Tvrdenia poškodenej, že nespřístupnila meradlo na odstránenie považuje za absurdné a nepravdivé, nakoľko nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Navyše, v takom prípade poškodená pristupuje k písomnej výzve na sprístupnenie meradla, ktorá v danom prípade predložená nebola. V tomto smere vyjadrila názor, že ak došlo ku škode, stalo sa tak výlučne v príčinnej súvislosti so zanedbaním povinností poškodenej. Poukázala aj na to, že poškodená mala zmätok v písomnostiach, nakoľko v komunikácii používala rôzne čísla zmlúv o pripojení. Citovala, čo zákon v ustanovení § 39 ods. 1 zák. č. 656/2004 o energetike platný od 31. 8. 2012 považuje za neoprávnený odber elektriny a vyjadrila názor, že tieto ustanovenia neporušila, nakoľko zmluva o pripojení platila až do roku 2014. Vypovedaná bola len zmluva o dodávke el. energie, meradlo sa na odbernom mieste nachádzalo, bolo namontované prevádzkovateľom sústavy a nebolo porušené zabezpečenie. Podotkla, že celý život pracovala ako zdravotná sestra a nezvládla by znovunapojenie na elektrinu, ktoré si vyžadovalo vylezenie na plošinu, nasadenie svoriek alebo naspajkovanie káblov s doplnením. Uviedla, že podľa jej názoru je dôležité aj to, kto pripojenie realizoval a pokiaľ sa túto skutočnosť nepodarilo preukázať, nebolo možné spoľahlivo rozhodnúť o jej vine. Okresnému súdu vytkla, že nebral do úvahy vážne pochybnosti o výške škody vyjadrené v technických jednotkách. Poukázala na zjavný nepomer v nameraných jednotkách medzi zistením orgánov činných v trestnom konaní a jej tvrdením na jednej strane a jej správou zo dňa 17. 3. 2015 na strane druhej. V tejto súvislosti tiež odkázala na výpoveď svedka S. že podľa jeho skúseností nie je možná až tak vysoká spotreba, keďže priemer za rok na rodinný dom je cca XXXX kWh. Tento svedok zároveň pripustil, že meradlo mohlo byť pokazené a že toto sa spätne nekontroluje.

Z uvedených dôvodov navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý napadnutý rozsudok a oslobodil ju spod obžaloby aj s poukazom na zásadu in dubio pro reo.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obhajca obžalovanej zotrval na dôvodoch podaného odvolania a alternatívne navrhol, aby krajský súd v prípade zrušenia napadnutého rozsudku vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zamietnuť odvolanie obžalovanej ako nedôvodné. Má zato, že napadnutý rozsudok je správny, okresný súd zabezpečil dostatok dôkazov a tieto náležite vyhodnotil.

Obžalovaná dodala, že o celú elektriku a príslušné dokumenty sa staral jej manžel, nakoľko ona celý deň riešila problémy so 14-ročnou dcérou.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd pri uznaní viny obžalovanej vychádzal z výpovede obžalovanej, z výpovede svedka W. R., X. I. Z., B. O., B. S., U. Q., z listinných dôkazov a to zo zápisu o zistenom neoprávnenom odbere s fotodokumentáciou, z výpočtu škody poškodenou, z dohody o úhrade dlhu formou splátok, z oznámenia o odstúpení od zmluvy o dodávke elektriny adresovanej obžalovanej, z odborného vyjadrenia Ing. B. B. z odboru elektrotechniky, z výpisu z obchodného registra, z odstúpenia od zmluvy a pripojení zo dňa 7. 3. 2014, z vyjadrenia poškodenej k existencii zmluvy o pripojení a jej vypovedaní na odberné miesto Šamudovce 77, z pracovného príkazu spoločnosti Východoslovenská energetika, a.s. zo dňa 25. 7. 2011 na vykonanie odpojenia od NN siete, z ktorého je zrejmé, že odpojenie realizoval dňa 27. 7. 2011 pán O. v neprítomnosti odberateľa, z vyjadrenia Východoslovenskej distribučnej, a.s. zo dňa 23. 1. 2015 a zo dňa 17. 3. 2015, na podklade ktorých dospel k záveru, že obžalovaná svojím konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a ods. 3 písm. a/ Tr. zák. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na výpoveď obžalovanej z prípravného konania, kde sa k spáchaniu trestnej činnosti priznala, na usvedčujúce výpovede svedkov Z., O., S. a Q., na zmluvu o pripojení č. 1002739ZoP zo dňa 9. 4. 2008 medzi

Východoslovenskou distribučnou, a.s. (ďalej v texte len VSD - poznámka krajského súdu) a obžalovanou na odbernom mieste Šamudovce 77. na zmluvu o dodávke elektriny pre domácnosti č. 1002739 medzi Východoslovenskou energetikou, a.s. (ďalej v texte len VSE - pozn. krajského súdu) a obžalovanou zo dňa 9. 4. 2008, z oznámenia VSE o odstúpení od zmluvy o dodávke elektriny zo dňa 11. 8. 2011 z dôvodu porušenia povinnosti uhrádzať zálohové platby, z pracovného príkazu a aj z odborného vyjadrenia Ing. B. B.. Z vykonaných dôkazov mal okresný súd preukázané, že na odbernom mieste muselo dochádzať k neoprávnenému odberu elektrickej energie, nakoľko VSE riadne odstúpila od zmluvy o dodávke elektriny a odberné miesto odpojila, pričom pri následnej demontáži merača dňa 7. 3. 2014 bolo zistené, že k odberu energie dochádzalo aj po odpojení zo sústavy. Pokiaľ obžalovaná namietala neplatnosť odstúpenia od zmluvy o pripojení spoločnosťou VSD zo dňa 7. 3. 2014 po zistení neoprávneného odberu, okresný súd pripustil, že sa v ňom uvádza nesprávne číslo zmluvy, avšak vyhodnotil, že to nemalo vplyv na posudzovanie trestnej činnosti obžalovanej, nakoľko z obsahu samotného odstúpenia je nepochybné, že sa jedná o odberné miesto Šamudovce 77 odberateľa obžalovanej. Okresný súd neakceptoval obhajobu obžalovanej o možnej existencii viacerých zmlúv, pretože toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázala, nepredložila zmluvy, aj keď mohla a z vyjadrenia VSD je zrejmé, akým spôsobom došlo k nedopatreniu v číslach zmlúv. Okresný súd vyhodnotil, že nebolo nijako komplikované znovupripojenie odberného miesta po jeho odpojení pracovníkom O., pretože realizácia si nevyžadovala špeciálne vzdelanie, zručnosti, ani náradie a mohla byť vykonaná kýmkoľvek, kto sa orientuje v oblasti energetiky. Vzhľadom k tomu, že žiadna domácnosť nemôže riadne fungovať bez elektrickej energie, okresný súd ustálil, že znovu pripojenie muselo byť realizované na podnet odberateľky - obžalovanej, prípadne jej manžela s jej vedomím. Považuje za nemožné, aby si obžalovaná nevyšimla prerušenie dodávok elektrickej energie a nekomunikovala ho s manželom, ktorý sa údajne staral o dokumentáciu s tým spojenú. S poukazom na tieto úvahy ma okresný súd preukázané, že obžalovaná bola uzrozumená so situáciou v spoločnej domácnosti napriek tomu, že sa o záležitosti týkajúce sa elektriny mal starať jej manžel. Okrem toho poukázal na to, že obžalovaná mala vedomosť o tom, že predtým mali problémy s úhradami platieb a aj o existencii dlhu za odobratú energiu. Okresný súd ustálil, že nie je podstatné, kto znovupripojenie realizoval. K priznaniu obžalovanej v priebehu prípravného konania okresný súd dodal, že k nemu nebola žiadnym spôsobom nútená, pričom v jej výpovedi sú uvádzané také skutočnosti, ktoré policajt vedieť nemohol. Navyše, obžalovaná - aj keď namietal zneužitie právomoci policajtom tým, že mal údajne napísať výpoveď a podpísať ju, proti tomuto policajtovi neiniciovala trestné stíhanie a nepodalala žiadnu sťažnosť. Poučenie o hroziacej trestnej sadzbe, ani možnosť konania o dohode o vine a treste nie je podľa okresného súdu možné považovať za navádzanie k priznaniu sa, ale iba o poučení u procesných právach obžalovanej.

Krajský súd sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovanej X. R..

Z obsahu spisu je preukázané, že na odbernom mieste Šamudovce 77 došlo k neoprávnenému odberu elektrickej energie, pretože elektromer zaznamenal odber bez platnej zmluvy o dodávke elektriny navyše potom, ako bolo miesto preukázateľne od energie odpojené na stípe. Zmluva o dodávke elektriny bola pôvodne spísaná s obžalovanou.

Obžalovaná sa v podstate obhajovala tým, že nevedela o tom, že došlo k vypovedaniu zmluvy o dodávke elektriny, nakoľko sa o dokumenty staral jej manžel. Rovnako sa bránila tým, že elektrinu znova napojiť nemohla, pretože je zdravotná sestra a nemá potrebné znalosti ani zručnosti na to, aby tak spravila. Spochybňovala aj to, že jej odberné miesto bolo skutočne odpojené od elektrickej energie.

Ani krajský súd nemohol akceptovať túto časť obhajoby obžalovanej, pretože by tým poskytol návod iným odberateľom, ako by si mohli beztrestne neoprávnene odoberať energiu odvolávaním sa na svoju nevedomosť a naivitu.

Samotná skutočnosť, že obžalovaná údajne nevedela o vypovedaní zmluvy o dodávke električky nie je dôvodom, ktorý by spochybňovala jej vinu zo spáchania žalovaného skutku. Okresný súd v tejto súvislosti správne poukázal na to, že v tejto dobe je prakticky nemožné, aby obžalovaná ani len netušila o odpojení elektrickej energie vo svojej domácnosti. V konaní sama pripustila, že vedela o problémoch súvisiacich s platením zálohových platieb za elektrinu, pričom ak zároveň došlo k odpojeniu električky, mala si ako samotná odberateľka podľa zmluvy o dodávke električky preveriť, z akých dôvodov sa tak stalo a v tomto bode sa už nespoliehať na svojho manžela.

Pokiaľ ide o druhú časť obhajoby obžalovanej, krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že v danej veci nebolo rozhodujúce, kto fakticky znovunapojenie na stĺp vedenia realizoval, pretože je nesporné, že úžitok z napojenia mala výlučne odberateľka. V prípade, ak by si znovunapojenie po predchádzajúcom odpojení skutočne neželala, mala hneď niekoľko možností, ako na situáciu upozorniť.

Krajský súd nepovažoval za spornú okolnosť, že došlo k skutočnému odpojeniu odberného miesta Šamudovce 77 tak, ako sa ho snažila presvedčiť obžalovaná, pretože je preukázaná aj listinnými dôkazmi, konkrétne pracovným príkazom, kde je v jeho spodnej časti zaznamenané, že odber bol odpojený a pracovný príkaz bol vykonaný.

Okresný súd postupoval správne, ak vyhodnotil výpoveď manžela obžalovanej ako účelovú v snahe pomôcť obžalovanej vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a k ďalším námietkam obžalovanej krajský súd uvádza, že svedkovia Z., O. a S. nemali vo vzťahu k poškodenej rovnaký vzťah ako manžel k obžalovanej, pretože ich zamestnávateľ nebol v tejto pozícii v postavení obžalovaného. Títo svedkovia rovnako vypovedali pod prísahou, pričom ich výpovede boli na rozdiel od výpovedí obžalovanej a jej manžela podporené aj listinnými dôkazmi.

Na závere o vine obžalovanej, resp. na právnej kvalifikácii jej konania podľa § 212 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. nič nemení ani rozdiel medzi výškou škody podľa obžalovanej, poškodenej a H.. B. B. v odbornom vyjadrení, pretože z odborného vyjadrenia je zrejmé, k akej výške škody skutočne došlo. Pokiaľ sa obžalovaná v tejto súvislosti odvolávala na tvrdenia svedka S. porovnávajúce spotrebu jednotlivých domácností a tvrdila, že existujú vážne pochybnosti o výške škody, krajský súd uvádza, že do konania bol riadne pribratý odborník, ktorý túto časť obhajoby obžalovanej preveril a dospel k zisteniam, ktoré sa následne aj prejavili v znížení skutočnej výšky škody. Obžalovaná, svedok S. a v konečnom dôsledku ani súdy nemajú na objasnenie tejto skutočnosti potrebné odborné znalosti, preto bolo v konečnom dôsledku vyžiadané aj odborné vyjadrenie od H.. B. B..

Krajský súd neakceptoval ani obhajobu obžalovanej, že ak došlo ku škode, bolo to výlučne v príčinnej súvislosti s nezodpovedným prístupom poškodenej, pretože to bola práve obžalovaná, ktorá si ako odberateľka neplnila svoju povinnosť, nakoľko za elektrinu neplatila žiadne zálohové platby. Ak obžalovaná poukazuje na nedostatky v konaní poškodenej, mala aby sa kriticky pozrela na tú časť svojej obhajoby, v ktorej sa snaží, aby súdy akceptovali, že je „úplne normálne a možné“, že ako odberateľka elektrickej energie nevie nič o tom, či má riadne uzavretú zmluvu o dodávke električky, či energiu, ktorú odoberá, odoberá legálne, potom ako jej ju odpojili, či za ňu niečo vôbec platí a vo všetkom sa spolieha na svojho manžela.

Pokiaľ obžalovaná citovala znenie ustanovenia § 39 ods. 1 zák. č. 656/2004 o energetike platný od 31. 8. 2012, krajský súd uvádza, že toto ustanovenie je relevantné pre iné orgány ako súd, pretože jeho úlohou je (okrem iných) hodnotiť naplnenie objektívnej stránky trestného činu podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a to, či si niekto prisvojil vec, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu. V konaní bolo nepochybne preukázané, že obžalovaná si prisvojila elektrickú energiu, ktorá podlieha spoplatneniu podľa osobitného predpisu tak, že sa jej zmocnila, čiže bez pochyb naplnila tento znak skutkovej podstaty trestného činu krádeže.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.